

Bevriende projecten

Kleine oase in Libanon

Till woont in de Longo maï-coöperatie Mas de Granier in Zuid-Frankrijk. Hier zijn relaas over zijn onvergetelijke verblijf bij onze vrienden van Buzuruna Juzuruna in Libanon. Longo maï ondersteunt dit project sinds jaren.

Elke maandagmorgen bespreken alle bij het project betrokken mensen en de bezoekers de activiteiten van de week onder het voordak van het zaadhuis.

April 2023. In een busje verlaat ik Beiroet. Op naar de pas. Daarachter naar beneden, de Beqaa-vlakte in. Daar tegenover de rode bergen van Syrië: mooi, pijnlijk, onbereikbaar.

"Je stapt uit in Saadnayel, neemt de weg achter de moskee, slaat af bij de broodjesverkoper en loopt tot je de circustent midden in de tuin ziet" - Ja, daar is het!

Acht jaar geleden reisden Zoé en Ferdi met hun toernee 'Graines et Cinéma' door Frankrijk om aandacht te vragen voor het drama in Syrië en zaden te verzamelen voor de rebellengebieden. Acht jaar lang heb ik de avonturen van hun groeiende collectief op een afstand gevolgd. Nu ben ik er om een handje te helpen.

Buzuruna Juzuruna: Onze zaden zijn onze wortels. Libanons eerste boerenzadenproducent, opleidingscentrum voor agro-ecologie, sociaal project en politieke utopie zonder grenzen...

Lucas leidt ons naar het dak van het uit lemen stenen opgetrokken zaadhuis: op twee hectaren land groeien groenten, bloemen, graan en groenbemesting op honderden ingenieus verdeelde bedden, daartussen staan bomen, een kleine schaapskudde graast ergens, kippen, bijen, twee geiten voor de kaas, een stal met zonnedak, een schuur met keuken en klaslokaal, meerdere kassen, een gezinshuis - het is moeilijk voor te stellen dat hier zes jaar geleden alleen maar lege velden waren.

Waar kan ik helpen? "Waar je maar wilt. Ga de compound rond en vraag mensen: *Beddak moussa'adeh?* Heb je hulp nodig?"

Tweederde van de ongeveer 20 volwassenen die hier werken, spreken alleen Arabisch - en een expressieve gebarentaal. Ja, hier kun je helpen met onkruid wieden. Hier met het water geven. Hier druppelslangen leggen. Hier broccoli uittrekken voordat hij "de liefde bedrijft" met Syrische boerenkool. Hier zaden wegen en in zakjes doen voor de verkoop. Daar kruiden verpotten... Lea heeft net geteld: 189.000 zaadjes zijn er dit voorjaar gezaaid! Een deel van de zaailingen blijft hier, voor voedsel en om opnieuw zaad van te maken, een deel wordt verkocht en een groot deel wordt gedoneerd aan verschillende gemeenschapstuinen en vluchtelingenkampen in het hele land. De zaaipraten stapelen zich op in en rond de kassen.

Beddak moussa'adeh? - Ja met plezier, antwoordt Salem met grote gebaren, we moeten zeep met peperoni spuiten tegen bladluizen, maar eerst moet ik deze motor repareren - en dat neemt de rest van de dag in beslag. Zich settelen in een ander levensritme...

Salem komt uit de buitenwijken van Damascus, waar hij rozen kweekte, hij heeft de revolutie meegemaakt, de belegering, de ondergrondse ziekenhuizen. Toen Zoé en Ferdi hem in een vluchtelingenkamp ontmoetten, liet hij hen de kleurrijke paradijsboom achter zijn tent zien:

op elke tak had hij een andere abrikozen- of pruimensoort geënt! Vanavond zijn we uitgenodigd om de vastentijd te verbreken met Khaled en Fatem. Morgen zijn we bij Fodda en Walid, het volgende feest is bij Faiqa en Abdou... Deze boerenfamilies uit landelijke delen van Syrië hebben hier toevlucht en een nieuwe levensbasis gevonden. Samenleven op de boerderij met verschillende families uit Syrië, Libanon en Frankrijk is niet gemakkelijk. Het blijft een dagelijkse uitdaging om jaloezie, hiërarchieën en privileges te overwinnen. Maar niets is hier gemakkelijk en samenleven is alles. Jongleren. Tasten naar evenwicht. Zoals de schapen van Walid tussen de groenten: het is elke dag weer hopen dat de omheining goed gespannen is! Of die onwaarschijnlijke circustent midden in de tuin... we hebben het tenslotte over een professionele zaadtuin en hordes onstuimige kinderen! "Bouba vertelde ons dat ze op zoek was naar een plek voor haar tent om circus te doen met de kinderen uit de vluchtelingenkampen - wij zeiden dus: kom erbij!"

Als het leven hier aanklopt, staan de deuren open. De massa's kinderen ervaren hier een democratische ruimte van interactie, ver van oorlogen en dictaturen, en hun geren door de tuin verlevendigt deze met evenveel kleurspatten als de bloemen in de perken.

De vluchtelingenkampen. Er zijn er honderden in de omgeving, sommige enorm groot, andere piepklein, ingeklemd tussen akkers, schroothopen, vuilnisbelten en de betonnen gebouwen die als paddenstoelen uit de grond schieten. Een miljoen Syriërs wonen hier bij elkaar, zonder verblijfsvergunning, zonder het recht om te bouwen, reizen of werken, zonder vooruitzichten, gevangen in een land dat op de

rand van de economische afgrond staat, waar de prijzen binnen een jaar zijn verhonderdvoudigd. Hoe slaagt deze kleine oase erin te bestaan naast zoveel ellende?

In het eerste jaar lag de tuin open en kwamen mensen zichzelf bedienen. Er was een hek nodig om de zaadragende planten te beschermen. Op hetzelfde moment dat het hek werd neergezet, maakten ze een nieuw stuk land buiten het hek vrij en beplantten dat, voor de "zelfbediening".

Op een dag vult het klaslokaal zich met het geroezemoes van stemmen van ongeveer 15 mensen die vanuit heel Libanon zijn gekomen om samen te werken aan een netwerk voor boerenzaden. Iedereen gaat naar huis met een paar variëteiten die hij/zij dit jaar wil vermeerderen. Dit is hoe deze plek verder groeit dan zichzelf. Over een paar dagen vliegt een deel van het team naar Irak om zijn kennis te delen en het web van de agro-ecologische revolutie in het Midden-Oosten verder te spinnen.

Er is niet genoeg ruimte om alles te vertellen. Alle momenten, alle gezichten. Onze bezoeken om zaailingen uit te delen. De gemeenschappelijke tuin in het naburige kamp. De nachtelijke expeditie om drinkwaterflessen te vullen bij de bron. De langverwachte regen en het sorteren van bonen bij de warme kachel. De terugkeer van de felle zon, de lentebloemen en de sneeuw op de bergen. De bruiloft van Maïssa. De rozenblaadjes die bij zonsopgang op het graf van Leïla worden gestrooid, op de Syrische begraafplaats op de kale rotshelling. De berg Hermon in het zuiden, in de richting van Palestina - nog zo'n pijnlijke gesloten grens. Op een dag zullen wij mensen ze oversteken als vliegende zaadjes in de wind.

Till Roeskens

Het winnen van paprikazaad. Foto: Charlotte Joubert

50 jaar Longo maï

Een geslaagd feest

Op de Montois in de Zwitserse Jura hadden we een warme start van de zomer met een groot aantal evenementen. Hier zijn wat indrukken uit de eerste hand.

Op 8 juli vierden we de 50ste verjaardag van Longo maï op de Montois. We vonden het geweldig dat zo veel oude en nieuwe vrienden ons zo enthousiast kwamen bezoeken. Het was een prima moment om te praten met medestrijders, trouwe sympathisanten, oude bekenden en lokale contacten. De hele dag lang stroomden de mensen de weg naar de boerderij op, in totaal zeker 500. Dat overtrof onze verwachtingen en dwong ons het programma een beetje aan te passen. We moesten bijvoorbeeld een derde vertoning van de film over de betrokkenheid van Longo maï in Oekraïne plannen, omdat de eerste twee vertoningen overvol waren.

Tijdens de namiddag kon iedereen rondlopen tussen de stands die de verschillende themavelden van Longo maï en de Montois presenteerden, zoals landbouw, energieverzorging, bosbescherming, migratie en zelfbestuur. Hoewel de meeste onderwerpen serieus en complex zijn, was er ook veel lichtvoetigheid en vreugde gedurende de zonnige dag. Het theater van de

Tohu-Bohu Company deed jong en oud hardop lachen, terwijl de muzikanten van Simili hun programma 'Danube mon amour' speelden in de schaapskooi. De kinderen hadden hun eigen speelplaats en de decoraties nodigden uit tot contemplatie. Een vogel van wol en riet zweefde boven onze hoofden en waakte over onze festiviteiten. Natuurlijk vergde deze grote viering veel voorbereiding. Een jaar geleden werd in de coöperatie Cabrery een speciale wijn aangezet voor de 50e verjaardag, die nu op 8 juli voor het eerst werd verkocht. Mensen uit heel Longo maï gaven ons onschatbare steun. Deze solidariteit was essentieel bij zowel de voorbereiding als de organisatie van dit feest. Uiteindelijk blijven we achter met het ietwat vreemde gevoel van een geweldig festival dat, na zoveel maanden voorbereiding, eigenlijk te kort duurde. Wat overblijft zijn de levendige indrukken van kleur, emotie, muziek en, natuurlijk, de vreugde om zoveel mensen te zien. Terwijl we bezig waren met de voorbereidingen voor deze dag, nam

Jong en oud deelden vele mooie momenten met ons op deze prachtige dag.

ook een andere gebeurtenis onze aandacht in beslag. Op 1 juli begon de campagne 'Camping tegen Fracking', in het kader van de strijd tegen diepgrondse geothermie in de Jura, waarover we het in de vorige uitgave al hadden. In het buurdorp Berlincourt sloegen mensen hun kamp op vlak naast de locatie die gepland is voor het project. De vastberadenheid in de omgeving is groot tegen dit absurde project. Concerten, events en debatten wisselden elkaar tijdens twee weken af, met als hoogtepunt de bezetting van de geplande boorplaats en het planten van een boom op 15 juli. De drumgroep Undervelier (SoRORité)

was aanwezig en de ritmes van de trommels motiveerden de aanwezigen om de sprong te wagen en de boorplaats te bezetten terwijl de boom werd geplant. Meerdere mensen van de Montois waren betrokken bij de organisatie en het beheer van de camping. Het project wordt voortgezet met studies over de stabiliteit van de grond en het gevaar van aardbevingen. De weerstand tegen dit project gaat ook door, onder andere met een grote demonstratie in Delémont op 2 september. Al met al was het een intensieve zomermaand in de Montois met veel gedeelde vreugde!

Sylvia Di Luzio

Frankrijk

Onder eigen regie

Longo maï praat al heel lang over energieautonomie. Afgelopen april hebben we in de coöperatie de Cabrery in de Luberon vijf dagen gewerkt aan het project om fotovoltaïsche panelen te installeren.

Met zekerheidsgordels om wordt er op het dak van de wijnkelder hard gewerkt.

Zonnepanelen kan je best zelf installeren, zonder experts, als je aansluit bij een groep mensen die ernaar streeft deze knowhow te verbreiden. Zo'n groep bestaat in het zuiden van Frankrijk en met hen installeerden we vorig jaar de

zonnepanelen in de coöperatie in Limans. De mensen die deze ervaring opdeden, hielpen nu mee in de Cabrery, dit keer met deelname van mensen uit de coöperatie Mas de Granier, waar het volgende fotovoltaïsche project wordt gepland. Kort

en goed: in april begonnen we met het installeren van de haken onder de Provençaalse dakpannen op het dak van de wijnkelder van de Cabrery.

Onze groep bestond uit mensen uit verschillende landen, uit de Longo maï coöperaties, vrienden en gasten. We verdeelden de taken naargelang ieders vaardigheden en voorkeuren en afhankelijk van wat men wilde leren. Ondanks de verschillen in vaardigheidsniveaus, slaagden we erin een zorgzame en respectvolle omgeving te creëren, waarin iedereen zich lekker en geaccepteerd voelde. In het begin werden we begeleid door deskundige vrienden. Nadat de vele technische problemen die zich voordoen bij het aanpakken van een nieuw vakgebied waren overwonnen, werden 78 haken geïnstalleerd. Hieraan werden de rails gefixeerd, die het geraamte vormen waarop de zonnepanelen komen te liggen. Deze zullen de elektronen leveren die nodig zijn om de ideale temperatuur in de wijnkelder te handhaven voor het rijpen van onze biologische en natuurlijke wijnen – in de zomer kan het hier in de Luberon 40°C worden. Ook het grootste deel van het elektriciteitsverbruik van het huis zal met deze installatie worden gedekt.

Een van de vele voordelen van het samenwonen en werken is, dat we

niet door elektriciteitsmeters gescheiden zijn in kleine cellen: onze zelf opgewekte elektronen worden verbruikt door een twintigtal volwassenen en hun kinderen, of ze nu permanent in het huis wonen of op doorreis zijn, voordat we het overschot naar het openbare elektriciteitsnet sturen zodat anderen ervan kunnen profiteren. Zo sparen we op onze uitgaven en krijgen nog een beetje extra inkomen.

We zijn ons ervan bewust dat de fotovoltaïsche industrie veel te maken heeft met greenwashing en destructieve bedrijfspraktijken voor het milieu en de samenleving. Om de ecologische voetafdruk zo laag mogelijk te houden, hebben we gekozen voor modules die gemaakt zijn in Frankrijk van Noors silica en een omvormer van Oostenrijkse makelij. We zijn blij dat we de fotonen die zo gul op ons terrein vallen, in ons collectieve avontuur kunnen opnemen. Het is een eerste stap om een alternatief te verwezenlijken voor het kappen van onze bossen, een fenomeen dat in Europa helaas wijdverspreid is en waar we ons actief tegen verzetten. Een bescheiden antwoord op de paradox van onze energieafhankelijkheid als samenleving.

Lucille Larvaron

Frankrijk

Wij zijn in opstand!

De Franse beweging Les Soulèvements de la Terre (De Opstanden van de Aarde) verenigt klimaatactivisten, boeren, vakbondsleden, antikapitalistische groepen, milieubeschermers... Ook Longo maï is hierbij betrokken.

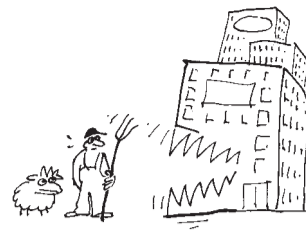
Het doel van de beweging is om de menselijke invloed op de klimaatverandering tegen te gaan en een einde te maken aan de vernietiging van onze leefomgeving. Les Soulèvements de la Terre zijn medeorganisator van massale en spectaculaire acties, feestelijke kampementen, blokkades van industriële locaties en landbezettingen om de bodem en het water te verdedigen tegen de meest vervuilende en giftige industrieën van het land. Ze hebben een netwerk geweven tussen de talrijke lokale strijdpunten en zo een steeds groter wordende verzetsbeweging in het leven geroepen. Dit heeft in Frankrijk echt effect gehad.

De strijd tegen de 'megabekkens', enorme geprivatiseerde waterservoirs die grondwater oppompen ten gunste van de agro-industrie, is symbolisch geworden. De meest recente actie, in maart, tegen de aanleg van een megabekken in Sainte-Soline, bracht meer dan 25.000 mensen op de been. Bij

deze gelegenheid zette het ministerie van Binnenlandse Zaken 3.500 gewapende politieagenten in die meer dan 5.000 granaten gebruikten, waardoor meer dan 200 activisten gewond raakten, waarvan twee demonstranten enkele weken in coma lagen en nu verminkt zijn voor het leven.

Een paar dagen later verklaarde de Franse regering dat ze Soulèvements de la Terre zou verbieden. In de onmiddellijke nasleep kondigden 100.000 mensen en talloze organisaties (zoals de Vakbond van Magistraten en de Liga van de Mensenrechten) en zelfs politieke partijen publiekelijk hun lidmaatschap van de beweging aan door een persbericht te ondertekenen. Er zijn meer dan 190 lokale comités opgericht. Een internationaal tribunaal werd ondertekend door meer dan 300 organisaties van over de hele wereld. De regering schortte vervolgens haar dreigement op. Maar in juni, na enkele acties tegen agro-industriële fabrieken, stelde de

grootste agrarische vakbond een ultimatum aan de regering, die toegaf aan haar eisen en de ontbinding van Les Soulèvements de la Terre afkondigde. De beweging hield stand: meer dan 50.000 nieuwe mensen ondertekenden de petitie nadat het ontbindingsdecreet van kracht werd. In de daaropvolgende twee weken werden steunbetuigingen gehouden. Tegelijkertijd vonden er twee arrestatiegolven plaats - de tweede in dezelfde week als de ontbinding van de beweging. De ondervragingen onthulden de omvang van een surveillancesysteem dat al maanden van kracht was met betrekking tot de demonstranten. Er werden gerechtelijke stappen ondernomen om de ontbin-

ding aan te vechten en een van deze procedures leidde ertoe dat de Raad van State de ontbinding opschortte.

Sindsdien wordt er opgeroepen tot acties, met name rond de campagne voor water. De beweging gaat door. In andere landen zijn lokale comités opgericht. Longo maï sluit zich aan bij deze beweging en is solidair met de onderdrukking van mensen en organisaties die strijden voor het behoud van ons gemeenschappelijk erfgoed. We moeten water en land beschermen voor ons en de toekomstige generaties.

Max Dautel

Je kunt een opstand niet ontbinden

Costa Rica

Buen Vivir

Op de Finca Sonador in Costa Rica hebben we het steeds vaker over het belang van Buen Vivir. Dit concept van "goed leven" verdient echt aandacht in alle bereiken.

Het Buen Vivir-model is geworteld in de inheemse traditie en vindt geleidelijk meer weerklank in landen met een grote inheemse bevolking. In 2015 verklaarde Evo Morales, de Boliviaanse president, Buen Vivir tot onderdeel van de grondwet. In Bolivia leven 36 verschillende inheemse volken. Buen Vivir betekent 'goed leven'. Het doel is een samenleving zonder arme mensen en zonder onbeperkte consumptie. En een waardig leven. Dat is een heel ander doel dan wat de kapitalistische maatschappij ons belooft met economische groei en 'vooruitgang'. In Zuid-Amerika bestaan er over

het algemeen veel samenwerkingsverbanden voor ontwikkeling (Asociaciones de desarrollo) of productie-coöperaties (Cooperativas de produccion), die door de Staat worden gecontroleerd. Deze organisatievormen staan voor productivistische opvattingen en de zogenaamde vooruitgang. Met een goed leven voor alle mensen hebben deze instellingen niet veel te maken.

In inheemse gebieden kunnen deze samenwerkingsverbanden zeer negatieve gevolgen hebben. In Terraba bijvoorbeeld voerde de associatie een beleid ten gun-

ste van de grootgrondbezitters en de veehouders in de regio. Hierdoor verloor de dorpsgemeenschap meer dan de helft van haar land. Hetzelfde gebeurde in Mexico. We kennen de organisatie Las Abejas de Acteal, die ons vertelde dat na het gruwelijke bloedbad van 1997 in hun dorp, de autoriteiten, paramilitairen en politie dezelfde methoden toepasten - na de repressie veel beloften van vooruitgang en de introductie van de samenwerkingsverbanden - om vervolgens verdeling te zaaien en de inheemse tradities uit te roeien.

De Finca Sonador in Costa Rica werd 43 jaar geleden opgericht door Longo maï, om een levensbasis te bieden aan vluchtelingen uit Nicaragua en El Salvador en aan landloze Costaricaanse boerengezinnen. Het is een dorp van 800 mensen, voor het grootste deel boeren. 16 lokale comités houden zich bezig met de dagelijkse problemen en het beheer van het land. In al deze jaren hebben de mensen een saamhorigheidsgevoel ontwikkeld dat een goede basis is voor de toekomst.

De overgrote meerderheid van de comités bestaat uit Salvadoraanse of Costaricaanse boeren die in hun land van herkomst nauwelijks basisonderwijs hebben genoten. Maar zij zorgen met elkaar voor toerisme, wegen, drinkwatervoorziening, enzovoort.

Het toerismecomité heeft een bijzondere verantwoordelijkheid. Het

is een beetje de 'Raad van Ouderen' zoals we die kennen van de inheemse cultuur. Dit comité wordt geraadpleegd wanneer er nieuwe gezinnen intrekken, bij vragen over landverdeling, om regels op te stellen voor het toerisme en vele andere zaken. Ze nemen hun besluiten per consensus en niet per meerderheid van stemmen. Ook hier speelt het belang van Buen Vivir een grote rol.

Op de Finca Sonador zetten we ons in tegen uitbuiting, onderdrukking, racistische structuren en voor de rechten van de inheemse bevolking. Toen twee jaar geleden in Terraba een horde niet-inheemse veeboeren Jhery vermoordde, de zoon van een inheemse leider, hebben we geholpen om deze misdaad in Europa en elders aan de kaak te stellen. En we waren aanwezig bij het proces. Voor het eerst werd er een moordenaar veroordeeld, tot 22 jaar gevangenisstraf.

We hebben ook gestreden voor de bescherming van onze rivieren en bergen. Toen particuliere ondernemers 25 stuwdammen wilden installeren langs de hele Cordillera de Talamanca, hebben we het comité 'Rios Vivos' opgericht om samen het leven langs onze rivieren te verdedigen. En we slaagden erin om alle projecten tegen te houden, wat een groot succes was.

Geen van de 25 geplande dammen werd gebouwd. Vooruitgang? Nee, liever Buen Vivir!

Roland Spendlingwimmer

Vorbereidingen voor een feest op de Finca Sonador.

Profijttrekkers in oorlogstijd

Ons land wordt al meer dan anderhalf jaar geteisterd door oorlog en we weten niet hoe lang die nog zal duren. Terwijl sommige mensen aan het front staan, helpen anderen vluchtelingen in het binnenland. Helaas blijven tegelijkertijd de oligarchen profiteren van de situatie.

De verwoestingen in het natuurgebied van de Svydovets houden niet op.

Zes jaar geleden richtten we de beweging Free Svydovets op, die vecht tegen de bouw van een enorm ski-resort op minder dan 1700 meter boven zeeniveau in de Karpaten. Sinds de Russische invasie in februari 2022 hadden we onze ecologische strijd om Svydovets te redden opzijgezet. We dachten echt dat dit project tot stilstand zou komen en dat niemand het zou aandurven om het tijdens de oorlog voort te zetten. Tot onze verbazing hoorden we dat de oligarchen niet alleen bleven lobbyen voor het project, maar ook het initiatief namen voor de bouw van twee andere nieuwe ski-resorts naast het eerste project: de resorts Tourbat en Bystrytsya. Samen met het bestaande luxe resort Bukovel zullen deze resorts 65.000 toeristen tegelijk kunnen ontvangen. Deze massatoerismeprojecten worden geprezen als een economisch wonder voor Oekraïne.

Referendum

Het massief is uniek in Europa vanwege zijn biodiversiteit. Om het te beschermen, heeft de groep activisten van Free Svydovets het initiatief genomen tot de oprichting van een natuurreservaat op de plaats van de nieuwe stad die door de projectontwikkelaars is gepland. Daartoe lanceerden we een refe-

rendum op de officiële website van president Zelensky, zoals toegestaan door de Oekraïense grondwet. Binnen een maand hadden we 25.000 handtekeningen van burgers verzameld, waarmee we de president van Oekraïne verplichtten om in te gaan op het verzoek van het volk.

Helaas stuurde Volodymyr Zelensky ons verzoek door naar de minister van Milieu, die het op zijn beurt doorstuurde naar de lokale autoriteiten - dezelfde mensen die al jaren voor de bouw zijn. Het is een vicieuze cirkel.

Door de klimaatveranderingen kunnen we geen regelmatige sneeuw verwachten in de Svydovets. We vinden het een achterhaald economisch model zonder perspectief, want met de huidige temperatuurstijgingen is de kans te gering om duurzame inkomsten te genereren. De investeerders pleiten voor het gebruik van kunstsneeuwkanonnen. Als gevolg daarvan zal een enorme hoeveelheid water worden gemonopoliseerd door de skigebieden, ten koste van de dorpen beneden in de vallei en de natuur.

Dit is een ondoordacht gebruik van natuurlijke hulpbronnen dat niets te maken heeft met economische ontwikkeling op de lange termijn: de gevolgen ervan zullen onomkeerbaar en catastrofaal zijn.

Wederopbouw?

Als we het vandaag hebben over de toekomst van Oekraïne, hopen we op vrede en hebben we het over de wederopbouw van het land. Maar wat zijn de prioriteiten voor deze wederopbouw? Waarin willen we investeren en hoe? Op de Londense Herstelconferentie in juni organiseerden we samen met de groep Free Svydovets een debat over wederopbouw, met de nadruk op duurzaamheid, transparantie en het gevaar dat de oligarchen vormen voor de democratie.

Voor de opening van de conferentie over de wederopbouw van Oekraïne in Londen, benadrukte de Duitse Europarlementariër Viola von Cramon dat een van de belangrijkste aspecten van de toetreding van Oekraïne tot de EU het voldoen aan tal van voorwaarden is, niet in de laatste plaats milieubescherming. Een mega-ski-resort kan een obstakel worden op Oekraïnes weg naar de EU.

"Het ski-resort Svydovets heeft niets te maken met economische ontwikkeling. Het land is in oorlog en het zal jaren duren om te

herstellen. Het bestaande resort, Bukovel, is nog niet eens 100% vol. Wanneer we beslissen over het lot van Svydovets, moeten we aan de toekomst denken. En die toekomst moet duurzaam en groen zijn", zei Jaroslav Yurchyshyn, nationaal afgevaardigde en eerste vicevoorzitter van de anticorruptiecommissie van de Verkhovna Rada (het Oekraïense parlement), voor de opening van de conferentie in Londen.

Steun blijft nodig

De eigenaren van Bukovel, de oligarchen Igor Kolomoysky en Genadiy Bogolyubov, hebben zich uit het bedrijf teruggetrokken ten gunste van de ex-vrouw van een lid van het Oekraïense parlement en hun zonen die in Genève zijn gevestigd. Hun invloed blijft natuurlijk bestaan. Wij blijven morele en juridische steun bieden aan de drie moedige burgers en leden van Free Svydovets die zich als eersten zeven jaar geleden tegen het project gingen verzetten.

Longo maï wil helpen bij de wederopbouw van een land dat door oorlog is verwoest, maar weigert categorisch om toe te staan dat dit ten goede komt aan een paar profijttrekkers die bovendien met hun plannen de koolstofvoetafdruk van het land zullen vergroten.

Iris Del Sol

Tuinbouw in de Oekraïne

In het dorp Nizjne Selitsje is het biologische tuinproject goed op gang. In de twee kassen kunnen we de komkommers, augurken en tomaten in geur en kleur bewonderen. Buiten gedijen de kool, de bonen, de snijbiet, de pompoenen, de wortels... Het project biedt gevluchte mensen uit de oorlogsgebieden een sociaal en economisch perspectief, terwijl het ook bijdraagt aan een duurzame ontwikkeling van deze landelijke streek.

Colofon

Het Nieuws uit Longo maï verschijnt drie keer per jaar
Hoofdredactie: Babette Stipp
Productie: Elke Furet, Ieke Dekker
Druk: Druckwerk 14, Dargun

Contactadres:
Stichting Pro Longo maï
Amerbos 528 HS
1025 XT Amsterdam
Tel. 06 28 45 17 62
IBAN: NL86INGB0000314983
info@longomai.nl - www.longomai.nl

Le Montois, CH-2863 Undervelier
Tel. 0041 32 42 65 971

Grange neuve, F-04300 Limans
Tel. 0033 492 73 05 98

Hof Ulenkrug, Stubbendorf 68
D-17159 Dargun
Tel. 0049 39959 23881

Hof Stopar, Lobnik 16
A-9135 Eisenkappel
Tel. 0043 4238 8705